

branit. Pa kaj hote! Premalo jih je. Prav krasen večer imamo. Luna jasno sveti. Na velikem trgu je vse živo. Štiri stotnije se urijo v orožju.

Ravnokar je bil Stransky pri meni. Boji se, da ne bukne ustanek. Vprašal me je, kaj mu je storiti, da ne pride ob imetje svoje. Ima tu domovanje vredno najmanjše 1000 liber šterlingov. Težava je svetovati.

Govoré, da pride vojna s Kapskega Mesta. Angleška bi pametnejše storila, ako bi z lepo red napravila, ne pa z grdo. Ako pride vojna, navalili bodo novo breme ljudstvu, ki uže sedaj zelo toži radi visokih plačevanj. Stransky na primer je plačal lani 10 liber šterlingov od svoje trgovine, a letos ima plačati 60 liber.

Mnogi ctaimi so na prodaji, ali nobeden jih noče kupiti. Tudi mene ne veseli več tu biti. Kedar poneha tropiško deževje, ki je letos izredno silno, hočem iti drugam. Sedaj so reke in pritoki v Transvaalu napeti. Mogoče, da Vam dalje časa ne bodem pisal. Na zdravje!

Vaš

C. P.

148.

Beg s Kimberleya.

Keiskamma nad Vaalom 1880.

Prejel sem Vaš list. Tudi Vam hočem povedati, zakaj se mi ni poljubilo v Prago pisati. Gotovo se spominjate zasobnega dopisa, ki sem Vam ga poslal konec oktobra 1874. l. V njem sem nekoliko opisal razburjenost v Kimberleyu proti guvernerju. Tudi sem Vas prosil, da bi tega dopisa ne kazali novinarjem, ker je bilo v njem nekoliko opazk, ki niso bile za javnost.

„Slovan“ je obelodanil ta dopis. Dotično številko so nekateri praški gospodje poslali v Kimberley, da bi tu vedeli, kakošen obrekovalec sem jaz in kake reči sporočam celo o guvernerju v Prago. No, vse žive dni jaz sam nisem poslal niti enega stavka novinarjem za novine. Rečeni članek, da bi me uničil, preložili so na angleški in izročili vredništvu novin „Diamond-News“. Naslov so mu dali: „Poslal z južne Afrike C. P., in obelodanil v „Slovanu“ po O. P.“

Konec februarja 1875. l., prav tistega dne, ko sem bil skončal pismo Vam, čital sem v imenovanih novinah opazko: „Prejeli smo ta dopis (s Prage), ali nam ni jasno, kakov pomen ima. Ne moremo ga natisniti. Vredništvo.“

Nisem slutil, kako nevarno se ta reč mene tiče, kaka burja se nad menoj vzdiga. Čez kaj časa sem prejel na veliko začudenje in s strahom svarilo od znane uradnika pri sodišču, da so proti meni vložili tožbo, ker sem v nekih českih novinah zelo razžalil guvernerja. Povabilo je uže spisano, jutri zjutraj mi bode vzočeno, in ob devetih bode treba priti k gosposki. Ako bi tajil, dejati me hočejo v preiskovalni zapor in potem se obrniti v Prago po pojasnilo.

Zaslišanje bi bilo kratko, kaj pak. Obsodili bi me bili na več let težkega dela na javnih cestah. Takega ponižanja bi vendar ne mogel prenašati, zlasti zategadelj ne, ker imajo kaznjenci železje na nogah tudi pri delu. Uradnik mi je svetoval, naj se nemudoma izgubim iz mesta in se umaknem v državo Oranjsko, da mi povabila ne bodo mogli vročiti. Če mi pa povabilo vroče in bi ne prišel k sodišču, poslali bi koj za menoj tajnega policaja, ki mi gotovo pride na sled, a potem huje záme.

Po dveh popoldne sem prejel svarile, ob štirih sem uže bežal s Kimberleya proti državi Oranjskej, potem v Transvaal in dalje na sever. Tako je. Kar sem Vam pisal o guvernerjih v zemljah zamorskih, vse je gola istina. Ali istina se ne sme pisati ne govoriti. Dospel sem v Pretorijo, kjer sem hotel ostati. Zavil sem jo v gostilnico, da bi se malo poživil z jedjo in pijačo. Na mizi so ležale razne novine, tudi kimberleyski list „Government-Gazette“. Dihtivo sem segel po njem, da bi izvedel, kaj je novega v Kimberleyu. Zagledal sem svoje ime. Zapustivši Kimberley sem potoval kot Rus z izmišljenim imenom. Zapazivši toraj pravo svoje ime v listu, bil sem jako radoveden, kaj je napisano o meni. Vsa ta reč se mi je tako vtisnila v spomin, da je nisem pozabil še danes ne. Čital sem to-le:

„S sodnega dvora v zemlji Grikvov.

Viktorija, po Božjej milosti kraljica spojenih kraljevin Velike Britanije in Irske, čuvajka prava.

Šerifu provinciji Zapadne zemlje Grikvov, ali njegovemu zakonitemu namestniku. Pozdrav.

Povabilo gospodu C. P., ki je poslednji čas stanoval v Kimberleyu, da bi se dostavil k slavnemu sodnemu dvoru za zemljo Grikvov v Kimberleyu dne 10. junija 1875. l. ob desetih dopoldne.“

(Dalje prihodnjič.)

Politične stvari.

Deželni zbor kranjski.

(Dalje.)

C. kr. deželna vlada in c. kr. okrajno glavarstvo zo okolico Ljubljansko spričujeta lahko neizmerno bedo, ki jo prouzročujejo povodnji skozi več let na Ljubljanskem močvirji.

Posebno letos večina močvirskih posestnikov ne bo dobila prav nobenih pridelkov, kajti spomladi pokončala je povodenj zimsko setev nižji ležečega močvirskega ozemlja popolnoma, povodenj, ki je nastala po leti med 24. avgustom in 3. septembrom, ugonobila je ravno tako popolnoma pomladansko in letensko setev, meseca oktobra pa ubogi barjan kar ni prišel iz povodnji, ker je deževalo neprenehoma več ko 25 dni.